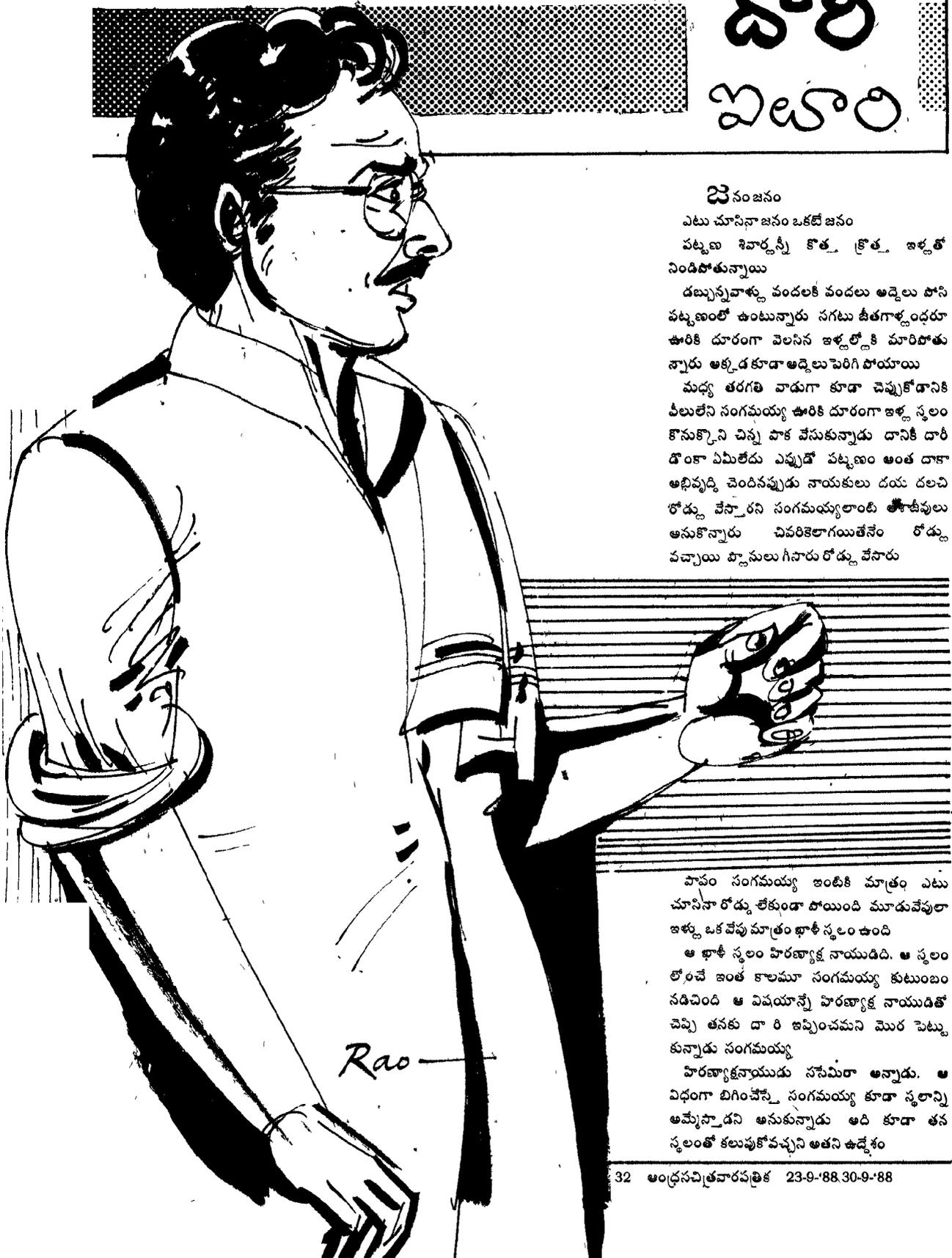

దారి బయారి

జనంజనం

ఎటు చూసినా జనం ఒకటే జనం
పట్టణ శివార్లనీ కొత్త కొత్త ఇళ్లతో
నిండిపోతున్నాయి
దబ్బున్నవాళ్లు వందలకీ వందలు అడైలు పోసి
పట్టణంలో ఉంటున్నారు సగటు జీతగాళ్లంధరూ
ఊరికి దూరంగా వెలసిన ఇళ్లల్లోకి మారిపోతు
న్నారు అక్కడ కూడా అడైలు పెరిగి పోయాయి
మధ్య తరగతి వాడుగా కూడా చెప్పుకోడానికి
వీలులేని సంగమయ్య ఊరికి దూరంగా ఇళ్ల స్థలం
కొనుక్కొని చిన్న పాక వేసుకున్నాడు దానికి దారి
దొంకా ఏమీలేదు ఎప్పుడో పట్టణం అంత దాకా
అభివృద్ధి చెందినప్పుడు నాయకులు దయ దలచి
రోడ్డు వేస్తారని సంగమయ్యలాంటి తోటివారు
అనుకున్నారు చివరికెలాగయితేనేం రోడ్డు
వచ్చాయి పొనులు గీసారు రోడ్డు వేసారు

పాపం సంగమయ్య ఇంటికి మాత్రం ఎటు
చూసినా రోడ్డు లేకుండా పోయింది మూడువేపులా
ఇళ్లు ఒకవేపుమాత్రం ఖాళీ స్థలం ఉంది
ఆ ఖాళీ స్థలం హిరణ్యాక్ష నాయుడిది. ఆ స్థలం
లోంచే ఇంత కాలమూ సంగమయ్య కుటుంబం
నడిచింది ఆ విషయాన్నే హిరణ్యాక్ష నాయుడితో
చెప్పి తనకు దారి ఇప్పించమని మొర పెట్టు
కున్నాడు సంగమయ్య
హిరణ్యాక్షనాయుడు నసేమీలా అన్నాడు. ఆ
విధంగా బిగించేస్తే సంగమయ్య కూడా స్థలాన్ని
అమ్మేస్తాడని అనుకున్నాడు అది కూడా తన
స్థలంతో కలుపుకోవచ్చని అతని ఉద్దేశం

Rao

సంగమయ్య ఎంత బ్రతిమాలినా లాభం లేకపోయింది పై పెచ్చు చుట్టూ ప్రహరి కట్టించెయ్యడం మొదలుపెట్టాడు పొరణ్యాళ్లును సంగమయ్య దంపతుల దుఃఖానికి అంతం లేకుండా పోయింది ఏమి చెయ్యలో పాలుపోక ఆలాగే దిగాలుపడి కూర్చుండిపోయారు తెలిసిన ఒకరిద్దరు పుణ్యాళ్లు పొరణ్యాళ్ల నాయుడికి చెప్పి చూసారు

దానితో అతని అపహాసం మరింత పెరిగి పోయింది. మొత్తం పేట పేటకా కొనేసెయ్యాలనే దురాళ పొరణ్యాళ్లనాయుడిలో బుసలు కొట్టింది

సరిగ్గా సంగమయ్య వాకిలి ముందు గోడ కట్టబోతూ పనివాళ్లు దిగాలుగా పడుకొని ఉక్కు సంగమయ్యను అనుకోకుండా చూసారు చేతిలో ఉన్న ఇటికిరాయి జారి పడిపోయింది దారి మూసేస్తే ఎలా నడుస్తారు వాళ్లు అనే భావం పూర్వయంలో మెదిలి తాపి సట్టుకునే ఓపిక కూడా సరిగించింది పనివాళ్లలో

మేస్త్రీ కూర్చుండిపోయాడు

సరిగ్గా అప్పుడే పని ఎంత వరకూ వచ్చిందో చూద్దామని పొరణ్యాళ్ల నాయుడు స్కూటర్ మీద రయ్యమని వచ్చాడు పనంతా అయిపోయింది దాదాపు కానీ సంగమయ్య గుమ్మానికి ఎదురుగా మాత్రం గోడ లేవలేదు

వళ్లు మండిపోయింది పొరణ్యాళ్లకుడికి.

“ఏంట్రా కూర్చున్నారు పని పూర్తి చెయ్యండి. అని గద్దించాడు

“వమ్మ బాబూ ఆ మునిలోళ్లకి దారి విడిచిపెట్టండి బాబూ.

ఈ దారి కూడా లేకపోతే ఎట్లా సామీ మేం ఈ పాపం పని చెయ్యలేం అని మేస్త్రీ దీనంగా అన్నాడు

“ఏంటీ నాకే సీతులు చెబుతున్నావా? ఎక్కొక్కళ్ళు తప్పిపోతేనూ, నా సంగతి తెలీదులా ఉంది. కానీండి లేచి మర్యాదగా పని పూర్తి చెయ్యండి ఏమనుకుంటున్నారో అంటూ హాగకరించి స్కూటర్ బ్రేకర్ మనిపించుకుంటూ వెళ్లిపోయాడు.

మనిషి మంచి దూకుడు మీద ఉన్నాడేమో వెనకా ముందూ చూడకుండా స్కూటర్ నడిపిస్తూ పోతున్నాడు ఎదురుగా ఒక లారీ సత్త నడక నడుస్తూ ముందుకు పోతోంది.

తొందరగా పోవాలనుకుంటున్న పొరణ్యాళ్ల నాయుడికి లారీ డ్రయివర్ మీద చర్రుస కోపం దూసుకు వచ్చింది. అంతే

ఒళ్లు తెలీకుండా నాలుగోగేరీ వేసి ఎక్కిలేటర్ బలంగా నోళ్ళి లారీ ప్రక్కగా స్కూటర్ ని దూకించాడు సరిగ్గా అప్పుడే ఎదురుగా సిటీబస్ వచ్చేసింది. ఎడమ ప్రక్క లారీ స్పీడందుకుంది. కుడివైపున సిటీబస్ రాకెట్లా దూసుకొచ్చేస్తోంది ఎదురుగా నాలుగోగేరీలో పొరణ్యాళ్ల నాయుడు

ఒక్క లిప్తకాలం పొరణ్యాళ్ల నాయుడికి ప్రమాదం

ముంచుకొస్తోందని తెలిసింది. తప్పుకోడానికి ఎట్లా దారిలేదని కూడా తెలిసింది అయినా మానవ ప్రయత్నం చేద్దామని స్కూటర్ ని సిటీబస్ కి అడ్డంగా తిప్పాడు అదే స్పీడులో

మూడు పల్లీలుకొట్టి స్కూటర్ ఆవతల పడిపోయింది కానీ అప్పటికే పొరణ్యాళ్ల నాయుడు బొప్పాయికాయ దొర్లినట్టుగా దొర్లి సిటీ బస్ చక్కల క్రింద పడిపోయాడు ఇరవయ్య గజాల దూరం వెంట సిటీ బస్ ని ఆవాలని డ్రయివర్ విళ్ళ ప్రయత్నంతో బలాన్సంగా కూడగట్టుకుని క్రైకులు వేసాడు. కానీ ఇరవయ్యగజాలు రోడ్డుని ఒరుసు కుంటూ చక్కలు జరిగి పొరణ్యాళ్లకి మీద ఎక్కి ఆగిపోయింది సిటీ బస్సు.

కబురు అందుకున్న పోలీసులు లారీలు కట్టుకుని దిగాలు తాల్మూర్ అని ఏమీ సంబంధంలేని వాళ్ల మీద ఎగిరి పడ్డారు

గోడ పూర్తి చేద్దామా పద్దా అని సందిగ్గంలో పడ్డ తాపిమేస్త్రీకి ప్రమాదం కబురు తెలిసింది పరుగు పరుగున వెళ్లారు రోడ్డు మీదికి. అప్పటికే ఎవర్ని పంపాల్సిన చోటికి వాళ్లని పంపేరు పోలీసు వాళ్లు. పని వాళ్లు కూడా అటు నుంచి అట్టి ఎవరిళ్లకు వాళ్లు వెళ్లిపోయారు ఏమాడంతో

ఆ నాటినించీ ఈనాటి వరకూ సంగమయ్య పాకిలి ముందు గోడ ఎవరూ కట్టలేదు. అయిన దారికి ఎవరూ అడ్డుపెట్టనూలేదు.